

DOI 10.18524/2304-1587.2018.1(32).133827
УДК 342.951

І. В. Леусенко

спірінт

Національний університет «Одеський юридичний факультет»,
Київський національний університет імені Шевченка
вул. Акademічна, 2, Одеса, 65009, Україна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ МОРСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА ВІД ЗАБРУДНЕННЯ ІЗ СУДЕН

У статті здійснюється розгляд нормативно-правової бази співробітництва держав у галузі охорони морського середовища від забруднення з суден, проводиться порівняльний аналіз нормативного та міжнародного права щодо взаємодії та співпраці держав у цій галузі, визначається пріоритетні напрямки з ходів із охорони та попередження забруднення світового океану, з пропонується шляхи подальшого вдосконалення та розвитку основних напрямків політики співробітництва держав із охорони морського середовища від забруднення з суден.

Ключові слова : забруднення морського середовища, співробітництво держав, взаємодія, політика держав.

Постановка проблеми. Із зростанням економіки держав світу збільшується обсяг міжнародної торгівлі. Наслідком цього явища є збільшення попиту і значення морського транспорту. Морський транспорт і морські перевезення є економічно рентабельними та зручними, що виявляється у низькому споживанні палива, відповідно, зниженій вартості перевезення, у великій вантажопідйомності, можливості перевозити значну кількість товарів за один раз, використання контейнерів гарантує швидке і просте розвантаження і звантаження товарів.

З прогнозується, обсяг міжнародних перевезень буде зростати в середньому на 4,5% на рік, що, відповідно, вплине на кількість вантажних подій із транспортом та збільшить ризик забруднення морського середовища нафтою і нафтопродуктами.

Збільшується такий попит суспільства на проведення дозвілля на морі. Тільки американсько-норвезька компанія Royal Caribbean Cruise Line з допомогою 50 лайнерів під брендом п'яти дочірніх підприємств тримає під контролем 24,5% світового круїзного ринку. А найбільший у світі круїзний холдинг Carnival Corporation & PLC наразі ховає 103 судна, з долею ринку пасажирського обігу 48,3%. Зростає для нього згадано ще десять нових лайнерів. Із зростанням попиту на дозвілля на морі зростає і «пропозиція».

Науково-технічний прогрес значно розширив можливості людини у використанні моря, збільшуючи, тим самим, негативний вплив на Світовий океан. Інтенсивна господарська діяльність обумовила формування в морському середовищі глибокого доквілля для морських організмів і для людей в цілому. Проблематично зводиться до того, що необхідно зберегти морське середовище в умовах його постійно прогресуючої експлуатації. Доки

не буде вирішене питання екологічного збереження і захисту тих регіонів, що знаходяться у загальному користуванні держав різних країн світу, яким є Світовий океан, жодна людина не може бути у безпеці.

Одним із основних напрямків протидії забрудненню моря з суден є ефективне співробітництво держав у сфері політики захисту морського середовища від забруднення. Цим зобов'язують приділяється значення, тому що саме співпраця держав у сфері захисту морського середовища попереджає протидію забрудненню моря. Із цієї позиції буде розглянуто деякі аспекти співпраці держав у сфері захисту морського середовища від забруднення з суден, здійснено аналіз діючих міжнародних та національних норм зі співробітництва держав щодо захисту морського середовища від забруднення з суден, надано оцінку їх значення та ролі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження в сфері міжнародного співробітництва з захисту морського середовища від забруднення з суден проводилися такими науковцями, як О. С. Переверзев, В. П. Кириленко, В. В. Демиденко, І. І. Крикун, В. А. Киселев, А. Л. Маловський, С. М. Нунунов, А. В. Сидоренко, Л. В. Сперанський і інші. У їхніх роботах проводився аналіз міжнародно-правових угод у сфері захисту морського середовища, розкрити весь їхній зміст, та кожні особливості порядку їх виконання.

Тільки спільні комплексні зусилля держав світу забезпечують побирання та обмеження забруднення світового океану, та кожні внутрішні переконання та свідомість кожної людини, дже людський фактор відіграє велику роль у попередженні та побиранні забруднення морського простору.

Світовий океан має різноманітний складовий з точки зору прав, оскільки правовий режим окремих його частин далеко не однаковий. Тому лише погоджені дії держав щодо міжнародно-правового захисту від забруднення морського середовища, яке викликає інтенсифікацію використання просторів та ресурсів Світового океану та іншою діяльністю людини, можуть вирішити цю проблему хоча б частково [1, с. 48].

При розгляді співробітництва держав у сфері захисту морського середовища від забруднення з суден необхідний комплексний, всебічний, системний підхід та вивчення його у взаємодії.

Співробітництво держав передбачає підписання відповідних міжнародних договорів чи то спільну розробку єдиних норм, стандартів, правил, проведення дослідження національного права держав та відповідність його міжнародним стандартам, проведення спільних міжнародних конференцій, обговорення та вирішення проблем Світового океану. І тут слід застосувати норми та принципи морського, екологічного права, міжнародні стандарти, норми міжнародних організацій, норми міжнародних договорів та інше.

Методичні. Метою статті є висвітлення правової бази міжнародного співробітництва держав у сфері захисту морського середовища від забруднення з суден; здійснення аналізу діючих норм щодо взаємодії і співпраці держав у відповідній галузі; визначення практичної ролі зусиль щодо співпраці держав у сфері захисту морського простору від забруднення з суден; запропонувати подальші шляхи удосконалення основних напрямків розвитку політики співробітництва держав із захисту морського середовища від забруднення з суден.

Викл д основного м тері лу. Пр вою основою співробітництв держ в із приводу охорони морського середовищ від з бруднення з суден є міжн родні універс льні чи регіон льні угоди.

У 1958 р. у Женеві були прийняті чотири універс льні конвенції (про територі льне море т прилеглу зону, про відкрите море, про риб льство т охорону живих ресурсів відкритого моря, про континент льний шельф, т кож прийнятий ф культ тивний (необов'язковий) протокол щодо порядку вирішення спорів із цих пит нь), де у договірному порядку з кріплені принципи міжн родного суднопл вств т риб льств , основи міжн родно-пр вових режимів територі льних вод, континент льного шельфу т відкритого моря. Д ні Конвенції з поч ткув ли процес кодифік ції міжн родного морського пр в , проте містять лише окремі положення щодо з хисту т збереження морського середовищ і м ють, до того ж, обмежену дію. Виходячи зі змісту Женевських Конвенцій, можн зробити висновок про те, що н фт і р дію ктивні м тері ли н той ч с вв ж лися пр ктично єдиними джерел ми з бруднення моря.

У 1954 році бул прийнят Міжн родн конвенція із з побіг ння з брудненню моря н фтою (OILPOL), як н бр л чинності в 1958 році. Норми д ної Конвенції носять з г льний х р ктер, м ють деякі обмеження щодо розповсюдження їх дії н окремі види суден. Будучи трив лий ч с єдиним спеці льним міжн родно-пр вовим ктом універс льного х р ктеру в г лузі охорони морського середовищ , Конвенція із з побіг ння з брудненню моря н фтою 1954р. х р ктеризув л ся тим, що вон стосув л ся тільки одного джерел з бруднення – суднопл вств і передб ч л з хо-ди щодо з побіг ння з брудненню моря лише одним видом полют нтів – н фтою [2, с. 263].

У кінці 1960-х рр. і в 1970-х рр. у н дзвич йно короткі терміни розробляється і приймається, згодом н бир є чинності цілий ряд м сшт бних міжн родних угод у г лузі охорони морського середовищ від з бруднення. Серед них т кі в жливі міжн родні договори універс льного х р ктеру, як Міжн родн конвенція про з побіг ння з брудненню з суден 1973 р. із протоколом, який змінює її від 1978 р. (МАРПОЛ 1973/1978), Конвенція про з побіг ння з брудненню моря в результаті з хоронення відходів т інших м тері лів 1972 р., Конвенція про втруч ння у відкритому морі н вип док в рій, які з грожують з брудненням н фтою 1969 р., Конвенція про цивільну відповід льність з збитки від з бруднення н фтою 1969 р. [3, с. 116].

У 1973 р. бул прийнят Міжн родн Конвенція по з побіг нню з брудненню з суден (International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, MARPOL 73/78). Вон скл д еться з Протоколів до неї т шести Дод тків, які містять Првил з з бруднення моря різними з бруднюючими речовин ми: н фтою; рідкими речовин ми, які перевозяться н ливом; шкідливими речовин ми, які перевозяться в уп ковці; стічними вод ми; сміттям; т кож з бруднення повітряного середовищ з суден. Конвенція 1973 р. визн чил ст нд рти викидів для всіх типів суден, т кож передб чил відповідні положення щодо конструкції т обл дн ння морських суден.

Пр во вільно користув тись морським простором з кріплено у Конвенції ООН з морського пр в 1982 р. (її ще н зив ють Х ртією морів) (н д лі з текстом – Конвенція з морського пр в 1982 р.). Т к, в пре м-

булі, посилюючи резолюцію 2749 (XXV) Генеральної Асамблеї ООН від 17.12.1970 р., з'явлено, що «рідні морів і океанів і його надрозділи межидиї і територіальної юрисдикції, і кожні його ресурси є спільною спадщиною людства» [4].

Згідно зі ст. 192 Конвенції з морського права в 1982 р., «держави зобов'язані захищати і зберігати морське середовище. Вони співпрацюють на всесвітній базі в регіоні на основі безпосередньо або через компетентні міжнародні організації у формулюванні і розробці міжнародних норм, стандартів і рекомендацій для процедури відповідних Конвенцій 1982 р., для захисту і збереження морського середовища з урахуванням їхніх особливостей» [4].

Конвенція ООН з морського права в 1982 р. стимулює прийняття державами територіальних законів з питань охорони морського середовища, які б відповідали міжнародним стандартам, і кожні стимулює вжиття ними заходів щодо забезпечення виконання відповідних норм і стандартів. Конвенція 1982 р. вводить нові норми й інститути, у тому числі норми, спрямовані на забезпечення захисту і збереження морського середовища, метою її є перманентний розвиток міжнародних відносин щодо діяльності у Світовому океані.

Основні повноваження міжнародного співробітництва в галузі охорони морського середовища від збруднення суден покладено на Міжнародну морську організацію [5, с. 94]. Знову ж в 1958 р. з метою сприяння міжнародному співробітництву у сфері морських перевезень і морської торгівлі. Функціонує з розпочатку з 1959 р. До 22 травня 1982 р. мала назву Міжурядовий морський консультативний орган – ІМКО.

Однією з цілей Міжнародної морської організації (на даний час з текстом ІМО (International Maritime Organization), як спеціалізованої установи ООН, є «забезпечення механізму для співробітництва урядів у сфері урядового регулювання і практики, що відносяться до всякого роду технічних питань та зчіплюють міжнародне торгове судноплавство, з охочення і сприяння прийняттю всіма країнами й інших практично можливих норм у питаннях, що стосуються безпеки на морі, ефективності судноплавства, з побигом з брудненню морського середовища від суден та боротьби з ним, і розгляд адміністративних і правових питань, пов'язаних з цілями, викладеними в цій статті» [6, п. 4 стини 1 «Цілі організації»].

Основою нормотворчої діяльності ІМО є прийняття багатосторонніх конвенцій, і кожні провіл, інструкцій, рекомендацій, розпоряджень та інших документів, що містять обов'язкові стандарти і практику [7, с. 34].

Ст. 211 Конвенції ООН з морського права в 1982 р. вказує, що Міжнародна морська організація збезпечує розвиток правового регулювання охорони морського середовища від збруднення суден: «Держави, діючи через компетентну міжнародну організацію або згідно з дипломатичну конференцію, встановлюють міжнародні норми і стандарти для збигом, скорочення і збереження під контролем збруднення морського середовища від суден і сприяють встановленню таким чином, у міру необхідності, систем шляхів для зведення до мінімуму згрози в рід, які можуть спричинити збруднення морського середовища, включючи узбережжя, і збиток від збруднення пов'язаним з ним інтересам прибережних держав. Такі норми і стандарти на логічним чином у міру необхідності періодично переглядаються» [4].

Міжнародний співробітництво в області нормативної діяльності щодо зменшення та обмеження забруднення морського середовища полягає у виробленні договірним шляхом загальних і спеціальних норм, стандартів, технічних рекомендацій і процедур. Міжнародне співробітництво полягає і в організації цінно-правових зборів з стосування норм, стандартів і технічних рекомендацій, зокрема в обміні інформацією про правові, димінальні та технічні заходи з безпечення і дотримання міжнародних норм [8, с. 326].

Розділи XII «Всесвітнє і регіональне співробітництво» та XIII «Морські наукові дослідження» Конвенції з морського права 1982 р. окремо присвячені співробітництву держав. Так, згідно зі ст. 197 Конвенції з морського права, «держави співпрацюють на всесвітній основі і, коли це доречно, на регіональній основі безпосередньо або через компетентні міжнародні організації у формуванні та розробці міжнародних норм, стандартів і рекомендацій прокти і процедур, які відповідають цій Конвенції, для захисту і збереження морського середовища з урахуванням характерних регіональних особливостей» [4]. А згідно ч.1. ст. 242 Конвенції ООН з морського права 1982 р., «держави і компетентні міжнародні організації відповідно до принципу повної суверенітету і юрисдикції і на згоду на основі сприяють міжнародному співробітництву в галузі морських наукових досліджень в мирних цілях» [4].

Серед інших універсальних правових актів Резолюцією А.741(18) від 4 листопада 1993 р. прийнятий Міжнародний кодекс з управління безпечною експлуатацією суден і зменшення забруднення з метою якого є «з безпечення міжнародного стандарту з управління безпечною експлуатацією суден і зменшення забруднення, у забезпеченні безпеки на морі, зменшення нещасливих випадків або згибелі людей і уникнення з подіяння шкоди навоколишньому природному середовищу, зокрема морському середовищу і морському» [9, п. 1.2.1].

Міжнародне співробітництво в галузі охорони морського середовища України здійснюється на трьох рівнях: світовому; європейському та регіональному. У кожній області співробітництва держав, в тому числі і в області судноплавства, діють спеціальні галузеві принципи, які розвиваються і деталізують принцип охорони навоколишнього середовища. До них відносяться: принцип охорони морського середовища, принцип охорони і раціонального використання живих ресурсів, принцип не завдання шкоди території інших держав, принцип свободи відкритого моря [10, с. 160].

Щодо співробітництва на європейському рівні з ЄС треба знати, що Загальнодержавна програма дій з законодавства України до законодавства Європейського Союзу (ділянка – Програма) визначено механізм досягнення Україною відповідності третьому Копенгагенському та Мадридському критеріям набуття членства в Європейському Союзі. Цей механізм включає дію з законодавства, утворення відповідних інституцій та інші заходи, необхідні для ефективного протворення та протворення стосунку [11, бз. 1, «Загальні положення»].

Метою дій з законодавства України до законодавства Європейського Союзу є досягнення відповідності правової системи України *acquis communautaire* з урахуванням критеріїв, що висуваються Європейським Союзом (ЄС) до держав, які мають намір вступити до нього [11, бз. 2 «Загальні положення»].

Кожний з конопроект, внесений до ВР Укр їни, протягом семи днів н дсил ьтєся до Комітету ВР Укр їни з пит нь Європейської інтегр ції для визн чення н лежності з конопроекту з предметом пр вового регулюв ння до сфер, пр вовідносини в яких регулюються пр вом ЄС [11, п. 1 розділу IX «Особливості розгляду з конопроектів т проектів інших норм тивно пр вових ктів, що н леж ть з предметом пр вового регулюв ння до сфер, пр вовідносини в яких регулюються пр вом Європейського союзу»].

Міжн родне співробітництво в глоб льному м сшт бі дозволяє уникнути неузгодженості і колізій н ціон льного з конод вств т міжн родного пр в , протиріччя між двосторонніми, субрегіон льними, регіон льними т іншими рішеннями і універс льними норм ми [12, с. 50].

У суч сних умов х охорон морського середовищ не може обмежув ться боротьбою з окремими вид ми з бруднення, вон не може здійснюв ться тільки н лок льній чи регіон льній основі. Н ціон льні, лок льні бо регіон льні з ходи, спрямов ні н охорону морського середовищ в обмежених кв торіях, т к с мо як і універс льні з ходи щодо усунення окремих видів з бруднення можуть д ти позитивні результ ти лише в тому вип дку, якщо ґрунтуються н комплексі всеосяжних універс льних з ходів [12, с. 50].

У 1992 р. н Конференції ООН з пит нь н вколишнього середовищ і розвитку в Ріо-де-Ж нейро бул ухв лен «Декл р ція Ріо про н вколишнє середовище і розвиток». У цьому документі дет льно висвітлені принципи міжн родного співробітництв з охорони н вколишнього середовищ . Н конференції в Ріо-де-Ж нейро був т кож ухв лений «Порядок денний ХХІ століття». У ньому визн чен прогр м співробітництв у сфері вирішення з вд нь екології н Землі. З зн чені документи носять рекоменда ційний х р ктер, ле зн чно вплив ють н розвиток міжн родного пр в охорони н вколишнього т морського середовищ .

У Порядку денному н ХХІ століття держ в м, що діють н індивіду льній, двосторонній чи б г тосторонній основі у р мк х ІМО чи інших відповідних міжн родних орг ніз цій, з пропозов ні шляхи вирішення проблем дегр д ції морського середовищ , пов'яз ного з суднопл вством. Т к, держ в м рекомендов н «співпр ця у вст новленні контролю з з брудненням морського середовищ з суден, особливо з нез конними скид ми (н прикл д, спостереження з повітря) і з безпечення більш суворого дотрим ння положень МАРПОЛ, що стосуються скидів; оцінк м сшт бів з бруднення з суден в особливо вр зливих р йон х, вст новлених ІМО, і прийняття в цих р йон х, з необхідністю, з ходів щодо з безпечення дотрим ння з г льновизн них міжн родних норм т інше» [13, п. 17.30].

Міжн родне співробітництво в г лузі з хисту і збереження морського середовищ вклуч є декільк н напрямків:

- розробк т з стосув ння норм, ст нд ртів, пр вил і рекомендов них процедур,
- спільні дії держ в по з побіг нню, скороченню і ліквід ції н слідків з бруднення,
- здійснення н гляду з системою екологічного контролю т оцінки ст ну морського середовищ ,
- викон ння міжн родних прогр м н укових досліджень,
- н д ння технічної допомоги [14, с. 54].

Шляхи вирішення проблеми:

— впровадження кожною країною тенденції ретельного поєднання збереження морського середовища та його використання людиною;

— ефективне міжнародне та регіональне співробітництво держав у галузі охорони морського середовища від забруднення з суден;

— систематичне проведення з'їздів, конференцій, конгресів та обговорення питань збереження світового океану та проблем, що виникли при його експлуатації, питань очищення океану;

— припинення порушень, що виникають при експлуатації суден;

— планування надзвичайних заходів та надання взаємної допомоги у разі забруднення судами морського середовища;

— перевірка повноваженнями особами негосподарського характеру дії суден на вільній морському просторі;

— наявність у кожній країні ефективного контролю стану води, стану рибних запасів у цілому на морі;

— розроблення кожною країною конструктивного зводу правил із запобігання порушень у сфері експлуатації суден, належних безпечення їх виконання;

— передбачення у законодавстві всіх країн світу зобов'язань з координування дій органів влади з попередження, своєчасного виявлення вільного морі та ефективних заходів з саморегуляції, нейтралізації чи зменшення негативних наслідків вільного шкідливих викидів у море.

Висновки. Людство вже усвідомило, що збереження і відновлення Світового океану потребує сумісних зусиль усіх держав світу і міжнародної спільноти в цілому. Провідну роль у регулюванні міжнародної діяльності з охорони морського середовища нашої планети відіграють міжнародні угоди (конвенції), що є універсальними правовими актами, всім питаннями, пов'язаними з проблемами Світового океану, з'являється Міжнародним морським організацією (ІМО). Із моменту її створення (1948 р.) минуло сімдесят років. З цієї причини у результаті співпраці між державами розроблено і прийнято велику кількість міжнародних угод, ключовою серед яких є Конвенція ООН з морського права 1982 р. (її ще називають Хартією морів, Міжнародним морським кодексом). Вона регулює практично всі спектри діяльності у воді Світового океану і вже ратифікована більш ніж сотнею держав, які несуть відповідальність перед міжнародною спільнотою з охорони кватеритів, які мають національну юрисдикцію, дотримання правового режиму торговельного і військового мореплавства. Хартія морів відіграє вживу роль у ретельному використанні морського середовища та регулює питання співробітництва держав із питань охорони морського простору.

Провідну роль у попередженні забруднення Світового океану відіграє і Міжнародна конвенція з запобігання забрудненню моря з суден (MARPOL), прийнята 2 листопада 1973 року в ІМО. Дані Конвенція з запобігання забрудненню навколишнього середовища океану судами від експлуатаційних та вільних скидів.

Охорона морів і океанів повинна проводитися не тільки фізично, а й повинна ґрунтуватися на законодавстві та правових документах усіх держав нашої планети, міжнародної спільноти в цілому, які визначають взаємні обов'язки людей та охороняють морське середовище від забруднення з різних джерел.

Список літер тури

1. Андрейцев В.І. Пр во екологічної безпеки : [підручник і н уково-пр ктичний посіб.] / В.І. Андрейцев. К.: Зн ння Пресс, 2002. 350 с.
2. Голов тий С.П. Регіон льне співробітництво у боротьбі з з брудненням моря в н д-звич йних ситу ціях, що відбув ються у результ ті суднопл вств , і міжн родне пр во // Морський тр нспорт і міжн родне суднопл вство: пр вові і економічні проблеми: XIV Міжн родн конференція «Світ в морях». М.: В/О «Мортехінформрекл м », 1990. С. 263-269.
3. З дорожний А.В. Міжн родне пр во н вколишнього середовищ : [підруч. для вузів] / А.В. З дорожний, М. А. Медведев . К.: Вид. дом «Лучі», 2010. 410 с.
4. Конвенція ООН з морського пр в 1982р. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_057 (д т звернення: 04.06.2018).
5. Уильям А. О'Нил. ООН т міжн родн морськ орг ніз ція // Московський журн л міжн родного пр в . 1997. №2 (26). С. 92-99.
6. Конвенція про міжн родну морську орг ніз цію 1948р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_219 (д т звернення: 04.06.2018).
7. Буш Т. Конвенції міжн родної морської орг ніз ції (ИМО) // Морський тр нспорт і міжн родне суднопл вство-пр вові й економічні проблеми: XIV Міжн родн конференція «Світ в морях». М.: В/О «Мортехінформрекл м », 1990. С. 34-42.
8. Короткий Т.Р. Міжн родне співробітництво в сфері охорони морського середовищ . Держ в і пр во: Зб. н укових пр ць. 2000. Вип. 7. Юридич і політич. н уки. С. 326-340.
9. Міжн родний кодекс з упр вління безпечною експлу т цією суден і з побіг ння з -брудненню, прийнятий 4 листоп д 1993р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_304 (д т звернення: 04.09.2018).
10. Л з рев М.І. Теоретичні пит ння суч сного міжн родного морського пр в . М.: Н ук , 1983. 290 с.
11. Про З г льнодерж вну прогр му д пт ції з конод вств Укр їни до з конод вств ЄС: З кон Укр їни від 18 березня 2004 року URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1629-15> (д т звернення: 04.09.2018).
12. Б рсегов Ю.Г. Світовий оке н: пр во, політик , демокр тія. М: Міжн родні відносини, 1983. 240 с.
13. Всесвітня прогр м дій «Порядок денний н XXI століття, н н ступні 100 років» URL: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/agenda21.shtml (д т звернення: 04.09.2018).
14. Світовий оке н т міжн родне пр во: З хист т збереження морського середовищ . М.: Н ук , 1990. 346 с.

Ст ття н дійшл до ред кції 09.05.2018

И. В. Леусенко

Національний університет «Одеська юридична академія»,
кафедра морського і транспортного права
ул. Академічна, 2, Одеса, 65009, Україна

МЕЖДУНАРОДНОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТИ ОХРАНЫ МОРСКОЙ СРЕДЫ ОТ ЗАГРЯЗНЕНИЯ С СУДОВ

Резюме

В статье осуществляется рассмотрение нормативно-правовой базы сотрудничества государств в области охраны морской среды от загрязнения с судов, проводится сравнительный анализ норм национального и международного права по воздействию и сотрудничеству государств в этой области, определяется практическая реализация мероприятий по охране и предотвращению загрязнения мирового океана, предлагаются пути дальнейшего совершенствования и развития основных направлений политики сотрудничества государств по охране морской среды от загрязнения с судов.

Ключевые слова: загрязнение морской среды, сотрудничество государств, взаимодействие, политика государств.

I. V. Leusenko

National University «Odessa Law Academy»,
The Department of Maritime and Customs Law
Academic str., 2, Odessa, 65009, Ukraine

INTERNATIONAL COOPERATION OF STATES IN THE FIELD OF PROTECTION OF THE MARINE ENVIRONMENT FROM SHIPS POLLUTION

Summary

The article deals with the cooperation of states in the field of protection of the marine environment from ships pollution, highlights the legal framework for international cooperation of states in the field of protection of the marine environment from pollution from ships, the analysis of the current norms on interaction and cooperation of states on protection of the marine environment from pollution from ships, practical implementation of activities on cooperation between states in the field of protection of the marine environment from pollution from ships is defined, further Improvement of the main directions of the development of the policy of cooperation of states on protection of the marine environment from ships pollution.

Key words: pollution of the marine environment, cooperation of states, interaction, state policy.